

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 158

I Legislatura

Any 1983 (segon període)

Presidència del Molt Honorable Sr. Heribert Barrera

Sessió Plenària núm. 79

Tercera i darrera reunió,
tinguda dijous 22 de desembre de 1983

SUMARI

La sessió, suspesa ahir al vespre, es reprèn avui a tres quart i dos minuts de deu del matí.

*Es passa a tractar del setè punt de l'ordre del dia: **Proposta de constitució d'una Comissió d'Investigació sobre el conjunt d'actuacions del Consell Executiu en relació amb l'empresa lletera Rània, SA**, presentada pel G. Socialista conjuntament amb el G. p. del PSUC (p. 5159).*

El Diputat I. Sr. Ayguadé, del G. Socialista, intervé per fer un torn a favor de la dita proposta (p. 5159).

Atès que no hi ha quòrum a la Cambra, el M.H. Sr. President proposa d'ajornar la votació de la proposta fins a les onze del matí (p. 5159).

El Diputat I. Sr. Subirà i Rocamora, del G. p. d'Esquerra Republicana, pren la paraula per a una qüestió d'ordre (p. 5160). Respon el M.H. Sr. President (p. 5160).

*Es passa al vuitè punt de l'ordre del dia: **Interpellació al Consell Executiu sobre la política d'informació i d'assessorament al ciutadà** (p. 5160).*

Per formular-la pren la paraula el Diputat I. Sr. Ribó, del G. p. del PSUC (p. 5160). Li respon l'H. Sr. Conseller Adjunt a la Presidència (p. 5160). Replica l'I. Sr. Diputat interpellant (p. 5162). Respon de nou l'H. Sr. Conseller (p. 5163).

*Es passa al novè punt de l'ordre del dia: **Interpellació al Consell Executiu sobre la política de transports públics suburbans i estacions de transport de viatgers per carretera** (p. 5163).*

Per formular-la, pren la paraula el Diputat I. Sr. Lorda, del G. Socialista (p. 5163). Respon l'H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques (p. 5164). El M.H. Sr. President intervé per a una qüestió d'ordre (p. 5166). El Diputat I. Sr. Lorda replica a l'H. Sr. Conseller (p. 5166). Respon de nou l'H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques (p. 5167).

*Es passa al desè punt de l'ordre del dia: **Interpellació al Consell Executiu sobre els Consells Comarcals d'Esport** (p. 5167).*

Per formular-la intervé el Diputat I. Sr. Terradellas, del G. Socialista (p. 5168). Respon l'H. Sr. Conseller Adjunt a la Presidència (p. 5168). Replica l'I. Sr. Diputat (p. 5169). Respon de nou l'H. Sr. Conseller Adjunt a la Presidència (p. 5170). El Diputat I. Sr. Terra-

dellas, del G. Socialista, intervé per a una qüestió d'ordre (p. 5170).

Es passa a tractar de l'onzè punt de l'ordre del dia: **Proposta de constitució d'una Comissió d'Investigació sobre el conjunt d'actuacions del Consell Executiu en relació amb l'empresa lletera Rània, SA** (p. 5170).

Posada a votació, és aprovada per 73 vots a favor, cap en contra i cap abstenció (p. 5170).

El M.H. Sr. President intervé per a una qüestió d'ordre (p. 5170).

El Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC, pren la paraula per a una qüestió d'ordre (p. 5170). Respon el M.H. Sr. President (p. 5171).

Els Diputats I. Srs. Fornas, del G. p. d'Esquerra Republicana, Vives, del G. p. del PSUC, i Camps i Vallejo, del G. p. de Convergència i Unió, prenen la paraula per a explicació de vot (p. 5171).

Es passa al dotzè punt de l'ordre del dia: **Interpe·llació al Consell Executiu sobre la intervenció en el procés de reordenació de SEAT** (p. 5172).

Per formular-la intervé el Diputat I. Sr. Lucchetti, del G. p. del PSUC (p. 5172). Respon l'H. Sr. Conseller d'Indústria i Energia (p. 5173). Replica l'I. Sr. Diputat interpe·llant (p. 5174).

Es passa al tretzè punt de l'ordre del dia: **Interpe·llació al Consell Executiu sobre les mesures de reconversió industrial** (p. 5175).

Per formular-la intervé el Diputat I. Sr. Casanovas, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 5175). Respon l'H. Sr. Conseller d'Indústria i Energia (p. 5176). Replica l'I. Sr. Diputat interpe·llant (p. 5177). Respon de nou l'H. Sr. Conseller d'Indústria i Energia (p. 5177).

Es passa al catorzè punt de l'ordre del dia: **Interpe·llació al Consell Executiu sobre el programa d'informació i d'assessorament a la població treballadora** (p. 5177).

Per formular-la pren la paraula el Diputat I. Sr. Guitart, del G. Socialista (p. 5177). Respon l'H. Sr. Conseller de Treball (p. 5179). Replica l'I. Sr. Diputat interpe·llant (p. 5180). Respon de nou l'H. Sr. Conseller (p. 5180).

Es passa al quinze i al setzè punts de l'ordre del dia: **Moció subsegüent a la interpe·llació al Consell Executiu sobre la política educativa en la formació professional i Moció subsegüent a la interpe·llació al Consell Executiu sobre la formació professional** (p. 5181).

La Diputada I. Sra. Calzada, del G. p. del PSUC, intervé per presentar la primera Moció (p. 5181) i el Diputat I. Sr. Corral, del G. Mixt, pren tot seguit la paraula per presentar la segona (p. 5182).

La Diputada I. Sra. Ferrer i Mallol, del G. p. de Convergència i Unió, pren la paraula per defensar les **esmenes** presentades pel G. p. de Convergència i Unió (p. 5184).

El Diputat I. Sr. Luna, fa avinent la retirada de l'**esmena** feta pel G. p. de Centristes a la Moció presentada pel G. p. del PSUC i tot seguit es refereix a la Moció presentada pel Diputat I. Sr. Corral (p. 5185).

El Diputat I. Sr. Porter, del G. p. d'Esquerra Republicana, pren la paraula per tractar també d'ambdues mocions (p. 5185).

Per tal de fixar llur posició sobre les **esmenes** suara presentades i llur posicionament respecte a la moció conjunta, intervenen la Diputada I. Sra. Calzada (p. 5186) i el Diputat I. Sr. Corral (p. 5187).

El M.H. Sr. President pren la paraula per a una qüestió de procediment (p. 5188).

El Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per demanar votació puntual d'ambdues Mocions (p. 5188).

Es posa a votació el **primer punt** del text definitiu de la primera Moció, el qual és rebutjat per 39 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció (p. 5188).

Es posa a votació el **segon punt** de la susdita Moció, el qual és rebutjat també per 39 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció (p. 5188).

Es posa a votació el **punt tercer** de la Moció esmentada, el qual és aprovat per 89 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions (p. 5188).

Es posa a votació el **punt quart** de la dita Moció, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 5188).

Es posa a votació el **punt tercer** de la susdita Moció, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 5196).

La sessió se suspèn a dos quarts i cinc minuts de tres de la tarda i es reprèn a les cinc i dos minuts (p. 5196).

Es passa al divuitè punt de l'ordre del dia: **Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les empreses vitivinícoles afectades per l'expropiació de RUMASA** (p. 5196).

Per presentar-la intervé el Diputat I. Sr. Parera, del G. p. de Convergència i Unió (p. 5196).

Per tal de presentar-hi **esmenes** prenen la paraula els Diputats I. Srs. Tomàs, del G. Socialista (p. 5197), Hortalà, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 5197), i Vives, del G. p. del PSUC (p. 5198).

Per fixar la seva posició respecte a les **esmenes** presentades per diversos Grups parlamentaris pren la paraula el Diputat I. Sr. Parera (p. 5199).

Es posa a votació el text definitiu de la **Moció**, que és aprovat per 60 vots a favor, 8 en contra i 7 abstencions (p. 5199).

Es passa al dinovè punt de l'ordre del dia: **Preguntes amb resposta oral** (p. 5199).

El M.H. Sr. President fa avinent que cal excloure les preguntes núms. 7 i 9 de l'ordre del dia per tal com els I. Srs. Diputats preguntants, mitjançant un escrit lliurat a la Mesa, n'han demanat resposta per escrit (p. 5199).

La Diputada I. Sra. Mata, del G. Socialista, fa avinent la retirada de la **Pregunta a l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament sobre un programa d'educació compensatòria** (p. 5199).

El Diputat I. Sr. Ribó, del G. p. del PSUC, fa també avinent la retirada de les **Preguntes al Consell Executiu sobre els convenis per a la campanya d'alfabetització i a l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament sobre el compliment de la Llei reguladora del procés d'integració a la xarxa de centres docents públics de diverses escoles privades** (p. 5200).

El Diputat I. Sr. Lorda, del G. Socialista, intervé per formular la quarta: **Pregunta al Consell Executiu sobre l'Academia Escuela Comercial, de Parets del Vallès** (p. 5200). Respon l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 5200). L'I. Sr. Diputat preguntant replica (p. 5201). Respon de nou l'H. Sr. Conseller (p. 5201).

El Diputat I. Sr. Oliart, del G. Socialista, pren la paraula per formular la cinquena: **Pregunta al Consell Executiu sobre la proposta de dues finques alternatives a la de «Can Ribes»** (p. 5202). Respon l'H. Sr. Conseller de Justícia (p. 5202). Replica el Diputat I. Sr. Oliart (p. 5203). Respon de nou l'H. Sr. Conseller (p. 5204).

El M.H. Sr. President intervé per a una qüestió d'ordre (p. 5205).

El Diputat I. Sr. Verdeny, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per formular la sisena: **Pregunta al Consell Executiu sobre el servei ferroviari Lleida-la Pobla** (p. 5206). Respon l'H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques (p. 5206).

El Diputat I. Sr. Corral, del G. Mixt, pren la paraula per anunciar la retirada de la **Pregunta al Consell Executiu sobre el compliment de la Llei 14/1983** (p. 5206).

S'aixeca la sessió a dos quarts i dos minuts de set del vespre (p. 5206).

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 79

La sessió es reprèn a tres quarts i dos minuts de deu del matí. Presideix el President del Parlament, M. H. Sr. Heribert Barrera, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i la Lletrada Sra. Folchi.

a altres sindicats agraris què és el que pensen del tema. Per aclarir d'una manera clara què és el que ha passat en tot aquest afer, per aclarir —i que quedi en el conjunt de la societat catalana— quina és la implicació del Consell Executiu, quina és la part de responsabilitat dels directius de l'empresa i quina és la part de responsabilitat que nosaltres tindrem si això ho podem aclarir i ho podem portar al conjunt de l'opinió pública per donar transparència i honorabilitat a les gestions del Consell Executiu. Moltes gràcies, senyor President, moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Algun senyor Diputat desitja prendre la paraula per al torn en contra? No hi ha torn en contra.

Bé, aleshores, senyores i senyors Diputats, com que en aquest moment no hi ha quòrum, d'acord amb el Reglament haurem de posposar... (*El senyor Subirà i Rocamora demana per parlar.*) Sí, senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ I ROCAMORA: Senyor President, fóra possible fer posicionament dels Grups?

El Sr. PRESIDENT: És a dir, el Reglament preveu posicionament quan es tracta d'un debat general, però això no crec que sigui un debat general. El que passa és que es podrà fer l'explicació de vot, naturalment, podrà fer l'explicació de vot. Com que en aquest moment no disposem de quòrum posposarem la votació, per exemple, a les onze del matí. A les onze del matí tindrà lloc la votació sobre aquesta proposta.

Interpellació al Consell Executiu sobre la política d'informació i assessorament al ciutadà

I ara continuem amb l'ordre del dia, i el punt següent és la interpellació al Consell Executiu sobre la política d'informació i assessorament al ciutadà, que formularà el Diputat senyor Ribó, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. El senyor Ribó té la paraula per a l'exposició de la seva interpellació.

El Sr. RIBÓ: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, senyor Conseller. Dic senyor Conseller, entre altres coses, perquè és l'únic Conseller present, senyor Coll... Dos ara, senyors Consellers. (*Rialles.*) Oportú.

El mes de juliol del 83, senyor Coll, nosaltres vam fer-los una pregunta sobre les oficines d'informació i assessorament al ciutadà. Vostè, en nom del Govern, va contestar des d'aquesta Tribuna —i li ho llegeixo textualment— que: «El Consell Executiu, al qual tinc l'honor de pertànyer, no ha acordat ni discutit *res* —subratllo «res»— que correspongui a aquesta denominació.» El mes de setembre d'aquest any, dos mesos més tard, els diaris van plens d'anuncis sobre oficines on s'informa i s'assessora el ciutadà. Oh! miracle, el Consell Executiu en dos mesos ha canviat d'opinió; ha llogat locals, ha llogat personal, ha creat les disposicions normatives, té disposicions pressupostàries, etcètera. És bastant sorprenent. Una vegada més, senyor Conseller, nosaltres detectem, literalment, en el *Diari de Sessions*, una contradicció —per a no utilitzar termes més importants en la qualificació— entre el que ens diuen, quan són preguntats pels Diputats, i el que en realitat fan.

Jo em permet

informatius, etcètera; d) accés a la documentació; e) millora del sistema d'acollida, millora de l'aspecte físic dels serveis oberts al públic, obertura d'oficines locals en llocs adequats, jornades a porta oberta, etcètera; f) orientació de les minories i grups amb majors dificultats per a la comunicació; g) simplificació i clarificació del llenguatge administratiu, codificació de les regulacions i normes legals que afecten els ciutadans; h) formació especialitzada per als funcionaris que estan en contacte amb el públic, personalització dels serveis mitjançant la supressió de l'anonimat; i) simplificació de tràmits, modificació dels serveis administratius, descentralització o desconcentració; j) creació d'unitats especials per tal de millorar les relacions entre els ciutadans i l'Administració; k) creació de serveis d'inspecció especialitzats, constitució de tribunals d'apel·lació, posada en marxa d'oficines del Síndic de Greuges.

El Consell Executiu, a partir del moment que el grau de solució de competències ha estat prou complet, ha desplegat un gran esforç que mantindrà en el futur de cara a les relacions administrat-Administració. Aquest esforç pot concretar-se en els termes següents.

1. Publicacions. Les publicacions informatives de la Generalitat —tinc un annex a disposició del senyor Diputat— són nombroses; concretament han estat publicats, per facilitar al ciutadà informació sobre l'Administració, setanta-cinc títols, dels quals deu corresponen a Presidència, un a Adjunt a Presidència, cinc a Governació, un a Economia i Finances, set a Ensenyament, onze a Cultura, tretze a Sanitat i Seguretat Social, cinc a Política Territorial i Obres Públiques, cinc a Agricultura, quatre a Treball, un a Justícia, deu a Indústria i Energia, dos a Comerç i Turisme. A part de la continuïtat de la publicació periòdica, *Acció de Govern*, que recull sistemàticament la informació per períodes semestral, segurament l'esforç més innovador i més ben acollit ha estat la publicació *Passem comptes*, que inicialment tenia periodicitat trimestral, la qual, en principi, es mantindrà en ordre a fer-la menys feixuga i amb variació de la seva periodicitat; el tema està en estudi.

Periòdicament també s'han fet opuscles informatius per àmbits geogràfics determinats. Aquella línia serà també mantinguda fins a completar tot Catalunya. Les publicacions de la Generalitat es dirigeixen, per tant, a: a) informació sobre el funcionament de l'Administració; b) informació sobre l'actuació de l'Administració de caràcter global, territorial i sectorial. El límit assolit és objectivament alt i la línia de futur se centra en el fet de mantenir el nivell introduint-hi millores en ordre a la sistemàtica i a la periodicitat i, en especial, al llenguatge i presentació formal a fi de cercar la millor comunicació possible.

2. Oficines d'informació al públic. L'element central del sistema d'informació de la Generalitat és el Servei d'Informació i Comunicació. Aquest Servei ofereix en l'actualitat informació sobre el funcionament i administració de la Generalitat a tots els ciutadans sobre la base d'un sistema informàtic. El Servei funciona de forma ininterrompuda, des de les 8 del matí fins a les 8 del vespre, i dissabtes de 9 a 2, a fi de facilitar-hi l'accés al ciutadà i, en particular, els que estan subjectes a un horari laboral. En l'actualitat s'hi ofereixen els serveis següents: atenció directa al públic, línia de Telèfon Obert a fi de facilitar la seva cobertura a tot Catalunya, informació sobre totes les publicacions de la Generalitat i serveis de consulta de caràcter bibliote-

cari en el mateix centre. Recentment s'hi ha incorporat encara un nou servei, el de consulta de textos legals sobre el Parlament i el Consell Executiu de la Generalitat, que admet peticions tant de caràcter cronològic com temàtic. Són accions previstes per al futur la realització de la *Guia de l'Administració de la Generalitat* i l'ampliació del sistema de consulta de textos legals per correlació amb la jurisprudència connexa amb les lleis de l'Estat que incideixen sobre la legislació pròpia de Catalunya.

També està en estudi la introducció del videotext, conjuntament amb l'Institut Central d'Estadística i Documentació. En una fase més avançada es crearien dependències del Servei a les principals ciutats catalanes per facilitar encara més la prestació d'aquelles funcions descrites que requereixen l'acció personal. També en un futur, donada la capacitat informàtica del programa, s'ampliarà l'actual mòdul d'informació de la Generalitat a altres mòduls de possible interès per als ciutadans. Cal fer notar que el programa informàtic que s'utilitza és un dels més avançats, no ja de l'Estat sinó d'Europa, per la seva capacitat i flexibilitat, la qual cosa possibilita per al futur un ampli dimensionat de la informació a

internacional

En la línia apuntada en d'altres països i a l'OCDE, de crear unitats especials encarregades de millorar les relacions entre ciutadans i Administració, està en estudi l'actuació, en el sentit assenyalat, amb les característiques de: informació de serveis de caràcter personalitzat —adaptació horària, flexibilitat en l'ambient de tensió, i dirigida a millorar les relacions entre ciutadà i Administració. Una tercera línia de futur passa per la millora dels centres de formació específics dels Departaments que ja existeixen.

En resum, és voluntat del Govern de recuperar la distància que ens separa dels països d'Europa en matèria de relacions, administració i informació sobre la base de mantenir i millorar, en termes de mitjans i continguts, els fluxos d'informació no personal —documental, àudio-visual, etcètera—; desenvolupar totes les possibilitats que ofereix el sistema informàtic del Servei d'Informació i Comunicació; culminar la fase pilot de les oficines d'orientació del benestar social; millorar els centres d'informació específics dels Departaments; estudiar i introduir nous models de relacions Administració-ciutadà. El sistema, contemplat des d'una perspectiva de globalitat, configura un model assentat sobre una component central bàsica i general, que és naturalment el Servei d'Informació i Comunicació Ciutadana, que coordina el sistema i produeix i caracteritza, amb les col·laboracions necessàries, els fluxos d'informació de naturalesa genèrica i que es relliga mitjançant la Comissió Interdepartamental d'Informació, amb els sistemes específics d'informació —extensió agrària, ensenyament, benestar social, etcètera— i llurs fluxos. D'aquesta manera es garanteix la cobertura d'uns llindars bàsics d'informació per a tothom i uns llindars més elevats per als sectors de població amb majors necessitats d'informació i orientació de l'Administració de Catalunya.

Moltes gràcies, Molt Honorable senyor President.

El Sr. PRESIDENT: El Diputat interpellant desitja un torn de rèplica? El senyor Ribó té la paraula.

El Sr. RIBÓ: Senyor Coll i Alentorn, són les deu i sis del matí, és una hora molt estranya per fer sessió parlamentària, la gent acostuma a estar bastant adormida a aquesta hora, encara que vostè i jo estem bastant desperts. Permeti'm que li digui amb tota sinceritat i amb molt de respecte: ens estan prenent el pèl.

Primer de tot, no es pot dir, senyor Coll, vostè no pot dir, com a home de Govern, ni en nom del Govern, el mes de juliol, que el Consell Executiu no contempla res de res, quan hi ha locals llogats, gent contractada i cursos de formació. D'això se'n diu amagar la informació al Parlament. I no es pot dir si al cap de dos mesos comencen a posar-se els anuncis als diaris, senyor Coll.

I això és debat parlamentari, no que vostè em torni a llegir el que ja va llegir la senyora Rosa Barenys i no contesti les preguntes que els fan. Vostè no pot dir que el Consell Executiu no ho ha discutit. Vostè no pot dir que no ho ha contemplat, perquè se suposa que algú, en nom del Consell Executiu, va llogar el personal contractat, va llogar els locals, els va tancar i els va tenir tancats fins que van sortir els anuncis i es van penjar els rètols al carrer. Això, ho repeteixo, sincerament, però molt respectuosament, és una presa de pèl.

A més, a aquest personal, senyor Coll, se l'ha llogat amb un

contracte que acaba justament l'1 de maig, i sap què hi ha abans de l'1 de maig? El 29 d'abril hi ha les eleccions. Quan aquest personal per aquests fets se li ha prorrogat fins a un any el contracte, perquè si no serien ilegals amb la categoria que se'ls havia fet. Com n'hem de dir, d'això? Per què es contracta el personal fins a l'1 de maig? També perquè ho diu l'OCDE? O perquè són recomanacions internacionals?

Senyor Coll, el Decret que vostès fan sobre aquest tema diu que creen oficines per informar, orientar i rebre iniciatives. Això no és informació i assessorament? Perquè una sortida molt, diguem-ne, eufemísticament elegant que haurien pogut tenir és dir: «No, és que vostès ens preguntaven sobre informació i assessorament; això només és benestar social.» Però és que el Decret ho diu. Jo li vaig a fer una sèrie de consideracions, sense cap valoració, sobre el que han estat fent. Pressupost d'aquestes oficines. Cost, per part d'una persona forània a l'Administració, i que, per tant, l'ha de fer amb els preus de mercat sobre el que pot costar. L'arr

Senyor Coll, això és interpellar, i a nosaltres ens agradaria que ens contestés coses concretes, com a home de govern, no que ens tornés a llegir, amb aquella denominació que avui jo també he practicat quan he llegit xifres, que se li pot atribuir a aquest Consell Executiu quan surt a la tribuna, ens contestés en debat parlamentari i ens digués les coses certes, perquè —ho repeteixo—, si vostè ho ignorava, aleshores tenim un Consell Executiu que viu a esqueses del que s'està fent com a acció de govern.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Coll i Alentorn, Conseller Adjunt a la Presidència, té la paraula.

El Sr. CONSELLER ADJUNT A LA PRESIDÈNCIA: Bé, Molt Honorable senyor President, Ilustres senyores i senyors Diputats i Diputades, torno a dir al senyor Ribó que li puc assegurar rotundament —naturalment, sento no poder-li donar un certificat de les actes del Consell Executiu—, però que això no s'ha tractat al Consell Executiu en la data en què jo vaig fer aquesta afirmació.

Naturalment, posteriorment s'ha fet, però en aquell moment —i s'ha dit en els termes en què va ser feta la pregunta— és absolutament cert que no s'havia tractat això en el Consell Executiu. Que hi hagués alguna oficina que preparés això per passar-ho després al Consell Executiu no ho sé, ho ignoro, i és perfectament possible. Però el Consell Executiu, això no ho havia vingut i no s'havia pres cap acord. I torno a repetir rotundament aquesta afirmació.

I, quant a les qüestions de si aquestes oficines coincideixen o no coincideixen amb aquells llocs en els quals nosaltres varem tenir menor incidència electoral en aquestes eleccions d'ara farà quatre anys aviat, puc dir-li que no ha estat aquest el criteri que ens ha mogut, sinó que ha estat simplement, pel que he dit jo abans, aquelles zones on major necessitat d'informació hi pot haver i menors possibilitats d'accés a aquesta informació es tenen. I és en funció d'això que s'ha fet aquesta primera implantació, que no és l'única, tal com jo acabo de dir.

D'ara endavant, sobretot després de passar d'aquesta fase pilot, que serveix d'assaig, servirà per poder estendre aquesta informació a tot arreu allà on sigui convenient, que pràcticament és a tot Catalunya. I això és estrictament el que nosaltres hem fet i el que pensem fer d'ara endavant, amb l'antuència de l'opinió pública catalana.

I quant al nombre d'oficines, ja he dit que eren una vintena, i que aquesta vintena tenen com a base de personal adscrit directament a l'oficina, que són dues persones. Per tant, s'ha fet amb el mínim de mitjans possibles, amb la major eficàcia possible, com ho demostra l'èxit que han tingut aquestes oficines, que han rebut i continuen rebent una quantitat notable d'informació, que després s'ha declarat satisfactòria, i que els usuaris d'aquests serveis, ni cal dir-ho, proclamen la seva utilitat.

Moltes gràcies, Molt Honorable senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Passem ara al punt següent de l'ordre del dia, que és el punt 10, ja que la interpellació que constituïa el punt

gers per carretera més aviat minso, ens permet de preguntar-nos quina utilitat pot tenir una estació d'autobusos com la projectada, amb un cost de 150.000.000 de pessetes, projecte —hem d'afegir tot seguit— que s'ha tirat endavant sense una publicitat adequada ni una deliberació prèvia amb els ciutadans i entitats més directament afectats; per exemple, l'empresa RENFE-Alsina Graells —catorze dels vint-i-dos autobusos—, no ha estat consultada, i la ciutadania de Tàrraga en general se n'ha anat assabentant passant de sorpresa en sorpresa.

Hem comprovat, d'altra banda, que la utilització de la nova estació dels autobusos en trànsit significarà, per raó del seu emplaçament excèntric, tant en el sentit recte com figurat, una gran pèrdua de temps i obligarà a renunciar a la possibilitat de combinació de transports públics, és a dir, carretera i ferrocarril, que permet l'actual ubicació, i encaixar les elevades despeses causades per l'explotació i el manteniment de les projectades instal·lacions.

Una altra conseqüència és que la zona comercial i de serveis pròxima a l'actual emplaçament —entre altres, l'estació ferroviària i l'oficina de correus— en sortirà greument perjudicada. Ultra això el desviament de la carretera Nacional II, i l'autovia de l'eix transversal, tal com es preveuen llurs itineraris al nord de la ciutat, allunyen encara més la projectada estació d'autobusos.

En conclusió, la realització d'aquest projecte no és només supèrflua, sinó fins i tot perjudicial als interessos de la població de Tàrraga. Disposem de nombrosos testimonis que reflecteixen el descontentament i preocupació de la ciutadania de la localitat, majorment dels sectors mercantils, davant els propòsits de realització d'aquest projecte. I no és justament això, senyores Diputades i senyors Diputats, l'opinió pública de la mateixa Tàrraga, el que calia explorar abans d'assignar 150.000.000 de pessetes a la construcció d'una estació d'autobusos que, segons sembla, ningú no desitja perquè, ni se situa allà on cal, ni es considera adequada, per un gran excés, a les necessitats que s'experimenta.

Serà cert, doncs, allò que un notable targuerí afirmava fa uns dies en la premsa local: «Allò que més m'admira —deia— és que a la Generalitat beguin a galet, perquè donen diners a tort i a dret sense posar els peus aquí, a Tàrraga. Tenim —afegia— la cèlebre estació d'autobusos; qui ha concedit aquests diners, segurament, mai no ha trepitjat la nostra ciutat perquè, si ho hagués fet, hauria vist que una estació d'aquesta mena no hi cap.»

Senyores Diputades, senyors Diputats, si a partir d'aquí, com a botó de mostra, sobretot quan se'ns vol presentar Tàrraga com una experiència pilot en aquest terreny, intentem reconstruir la política de l'Executiu en matèria de transports públics suburbans i estacions de transport per carretera, els semblarà perfectament lògic que adrecem al Consell Executiu la interpellació anunciada: «Quins són els motius i propòsits que inspiren el Govern, i els criteris que utilitza en l'efectuació de l'esmentada política?»

Moltes gràcies, senyor President; senyores Diputades, senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: En nom del Consell Executiu, per a la resposta, té la paraula l'Honorable senyor Conseller de Política Territorial i Obres Públiques.

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I

OBRES PÚBLIQUES (Xavier Bigatà): Senyor President, senyores i senyors Diputats, Il·lustre Diputat senyor Felip Lorda; anem a pams, parlem primer de la qüestió que vostè planteja en la seva interpellació conjuntament amb l'Il·lustre Diputat senyor Pere Ayguadé, que és l'enunciat general de la seva interpellació, i després parlarem del tema concret de Tàrraga i també de Tarragona, que vostè esmenta en la interpellació.

Vostè, en la seva interpellació diu —i crec que és bo per a la Cambra que em doni l'oportunitat de clarificar quina és la política del Departament de Política Territorial, a través de la Direcció General de Transports, en relació amb tota la problemàtica del Pla d'estació d'autobusos en les poblacions de Catalunya—, i aquesta és la primera part de la meua

o altres organismes en cada cas. En particular, és molt important disposar dels terrenys adients on ubicar-les i, en concret, les que s'han construït en primer lloc ha estat perquè els terrenys utilitzats eren propietat de la Generalitat —és el cas de Manresa, per tant, en el cost de l'estació de Manresa també hi hauríem d'incloure —després en parlarem—, el cost del terreny —en aquest cas no és de l'ajuntament, sinó que és aportat per la Generalitat, per tant, si estigués inclòs en el cost global de l'estació aquest fóra també més car, ho dic això per fer l'argumentació en relació amb la problemàtica puntual que vostè ha plantejat a Tàrraga. Pel que fa a l'Ajuntament i la Generalitat, en aquest cas, el terreny —és el cas d'Igualada—, o Renfe i Ajuntament, que és el cas de Vilanova, que els han cedit per a aquest fi. En general, és l'Ajuntament qui es compromet a aquesta cessió, o, en tot cas, la compra dels terrenys si no en té, que tinguin una situació adequada, tenint en compte no sols la situació urbanística actual, sinó també el planejament urbanístic existent, en especial cura de tot el que fa a la xarxa viària, tant urbana com interurbana. Aquest és el cas en particular de les estacions de Tàrraga i Tarragona.

L'estudi de la grandària —després també en parlarem, perquè a l'estació de Tàrraga hi ha tres parts realment definides, no tot és estació— de les estacions d'autobusos, el porta a terme el Servei de Planejament i Promoció del Transport de la Direcció General del Transport, basat en les necessitats reals i previsibles, tenint en compte les línies que actuen en la població i la freqüència-ocupació dels autobusos que la serveixen.

També voldria, perquè crec que aquesta informació és important, que, un cop construïda —feta la cessió del terreny—, per la Direcció General, l'estació d'autobusos, i, per tant, feta la construcció, es fa un concurs públic d'explotació de l'estació, en el qual es fixen les condicions que la Generalitat exigeix —en aquest cas, la Direcció General de Transports— per al servei, així com freqüències, tarifes, cànon a pagar, etcètera. En aquest concurs normalment participa l'ajuntament de la localitat, però també s'hi poden presentar particulars, però tenint en compte que l'ajuntament sempre té el dret de tempteig sobre les ofertes particulars.

Un cop resolt el concurs, es fa concessió al guanyador en els termes oferts per ell, i la Generalitat ha de procedir a obligar els transportistes a anar a l'estació d'autobusos i a utilitzar els seus serveis, amb la contraprestació altrament fixada en el concurs, i, a més a més, procedeix a determinar els itineraris de penetració, parades intermèdies necessàries en la població, d'acord amb l'ajuntament i els transportistes, ja que, en el fons, això comporta un canvi de les concessions concessionals de cada línia de transports.

La concessió de l'ajuntament o el privat, en el seu cas, per a l'explotació es fa, exclusivament, per un termini normalment de vint-i-cinc anys, i pot arribar fins als setanta-cinc anys. Les tarifes per les quals el concessionari —en aquest cas, l'ajuntament, perquè normalment és l'ajuntament— es rescabala de les despeses de manteniment i funcionament de l'estació d'autobusos, tenen diferents aspectes, i poden ser, ja sigui per augment de tarifa del preu del bitllet individual, ja per quantitat fixa d'autobusos entrats o sortits amb càrrega, o bé per una combinació dels dos sistemes.

A més a més, l'explotació de l'estació pot tenir altres ingressos, com poden ser l'explotació de botigues i serveis de bar,

estanc, quiosc, etcètera, com explotació d'un pàrquing, si n'hi ha —que aquesta, l'aparcament, és una de les qüestions que hi ha, precisament, a l'estació d'autobusos de Tàrraga. De tota manera, sempre hi cap la possibilitat que, un cop concedida l'explotació a l'ajuntament de la localitat, hi hagi alguna altra agrupació que se subrogui la dita concessió d'explotació, d'acord, sempre, amb l'ajuntament de la localitat. Per tant, a grans trets, aquesta és la qüestió que vostè planteja, conjuntament amb l'Illustre Diputat senyor Ayguadé, en la seva interpellació.

Jo també, Diputat senyor Lorda, voldria objectivar, precisament, aquesta intervenció, perquè aquí, nosaltres, com vostè ha dit molt bé, no hem de discutir una possible decisió municipal, municipal que, a més a més, aquesta decisió municipal ha tingut en el transcurs del seu temps tots els ets i uts, per entendre'ns, perquè ha seguit tot el procediment que ha de seguir. Tampoc no voldríem entrar-hi, perquè aquest tipus de discussions hi són, i és normal que hi siguin, entre els grups que estan al poder o estan a l'oposició en els municipis de Catalunya. Per tant, jo

de potenciar, precisament, el fet que sigui una ciutat de serveis i comercial, i que sigui a favor de les seves rodalies, a favor de la seva comarca.

Per tant, hi ha un estudi previ, molt aprofundit, fet per Comerç i Turisme, hi ha un estudi —que jo el tinc aquí— del Servei de Planejament, com li he dit, de la Direcció General de Transports, i l'actuació de Tàrraga s'insereix, precisament, en el fet de potenciar el centre comercial de la ciutat, amb un mercat al seu costat, a l'estació d'autobusos, una illa de viants en el centre històric i la supressió de l'aparcament. I aquí és on ve, precisament, que en el projecte de l'estació d'autobusos de Tàrraga, a més a més de la dimensió normal, pel nombre de línies que serveixen —les meves dades són quaranta-set, les que a mi em dona la Direcció General de Transports, després, si vol, en podem parlar—, hi va, a més a més, un centre de recepció i distribució de mercaderies —un centre de «recaders», per entendre'ns— i un aparcament, perquè això va globalitzat dintre d'un projecte que, a més a més que vol relligar l'estació d'autobusos amb el centre històric de la ciutat de Tàrraga, a més a més, el que vol és potenciar la ciutat de Tàrraga en aquest sentit comercial.

Jo li voldria dir que vostè m'ha parlat d'un nombre, i jo li he dit que hi ha quaranta-set línies. Li voldria dir una altra cosa, també: vostè sap que hi ha el Foment del Mercat cada dilluns, a Tàrraga, a què es desplaça una mitjana de deu a dotze mil persones; per tant, no és tant la mitjana diària com, també, el fet de poder atendre aquest desplaçament d'un mercat molt important, com vostè sap més bé que jo, precisament, que es produeix a Tàrraga cada dilluns.

Per tant, aquesta és una actuació en què, a més a més, hi ha l'estació d'autobusos, el centre de recepció i de distribució de mercaderies, el centre de «recaders», i un aparcament que ha de, precisament, servir al fet —segons l'estudi fet per l'Ajuntament de Tàrraga— de convertir en illa *peatonal* el centre històric amb què comunica. I, a més a més, en aquest projecte hi ha i en resulta una plaça pública de més de dos-cents mil metres quadrats que, per tant, no tot és estació d'autobusos, per això jo volia clarificar el problema.

Quant a un altre aspecte que vostè ha esmentat, la ubicació de l'estació d'autobusos pel Servei de Planejament de la Direcció General de Transports, diu que el lloc és adient perquè, en primer lloc, augmenta la centralitat d'aquesta respecte al centre de la ciutat, ja actualment. I, sobretot, en el futur, quan l'Estat, el MOPU porti a terme la variant de la carretera N-II, que preveu el Pla general de Tàrraga, que també preveu el Pla general de Tàrraga, i que precisament passa per davant de l'estació d'autobusos.

De tota manera, l'actual parada més important d'autobusos —vostè n'ha fet esment— a Tàrraga...

El Sr. PRESIDENT: Senyor Conseller, li prego d'abreujar...

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES: Ja estic, senyor President, moltes gràcies.

L'actual parada d'autobusos més important de Tàrraga es fa al costat, actualment, de l'estació de RENFE, amb greus dificultats d'aparcament. Jo tinc aquí, que li puc enseny

més aviat jo voldria subratllar la política del Govern respecte a aquests tipus de construccions.

La resposta del senyor Conseller —la hi agraeixo molt— no ha aconseguit d'esvair la nostra impressió que ens trobem davant d'una acció de Govern que es fonamenta més aviat en la idea de l'obra pública per l'obra pública. És a dir que aquesta obra ha de ser com més voluminosa, més ostensible millor. És allò que ens apropa una mica a la concepció —als nostres ulls, gens afalagadora— de l'estat d'obres.

És a dir, l'estat d'obres que prefereix el testimoni físic, visible, de l'obra a la rendibilitat social de l'obra, que és, segons les nostres idees, el que hauria de tenir més preferència.

En realitat, constatem que hi ha una manca de planificació. I, en aquest àmbit, almenys, no hi haurà queixa, perquè els traspassos es van realitzar ja durant la Generalitat provisional. De manera que, en aquest sentit, sí que es pot dir que el Govern ha disposat d'un xec en blanc, però què n'ha fet? Miri, senyor Conseller, no s'ha executat l'ordre de setembre del 1979, d'elaboració del pla de transports de viatgers de Catalunya; dels estudis que es van realitzar inicialment, s'ha arribat a articular tan sols un pla d'estació d'autobusos —això, sí—, que, com hem constatat, s'està duent a terme sense que s'hagi establert un ordre de prioritats per a les actuacions que contempla i, malgrat que el seu Departament —el Departament de Política Territorial i Obres Públiques— hagi evacuat el Projecte de Llei de transport de mercaderies, s'ha paralitzat l'elaboració del Projecte de Llei de Transport de Viatgers, que hauria de ser el marc legislatiu en què la Generalitat recolzés la seva política de transport col·lectiu de viatgers per carretera. És a dir que es preveïa una xarxa viària de transports de viatgers per carretera i, després, la construcció de les estacions corresponents.

És clar, en aquestes condicions, les obres que es realitzen en concret equivalen a començar la casa per la teulada, senyor Conseller, sense que es pugui veure una connexió lògica darre de l'obra.

De primer, crec jo que cal planificar, perquè en el cas que ens ocupa no és l'estació la que genera la xarxa viària de transports de viatgers, sinó a l'inrevés, és la xarxa viària la que genera o ha de generar l'estació. I, per tant, aleshores, es pot determinar amb tota exactitud la situació i la magnitud d'aquesta estació. La cosa contrària, senyor Conseller, és treballar d'acord amb el desacreditat principi de «si ho encerto, ho endevino». Jo diria que, almenys, a Tàrraga, el Govern no ho ha encertat ni ho ha endevinat. El nostre Grup es reserva el dret de presentar una Moció subsegüent a aquesta interpellació.

Moltes gràcies, senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: L'Honorable senyor Conseller té la paraula per al torn de rèplica.

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument espero recuperar el temps que molt amablement el senyor President m'ha concedit en la meua primera intervenció. Miri, Diputat senyor Lorda, jo ja he explicat a bast

mularà al Consell Executiu el Diputat senyor Daniel Terradellas, del Grup Socialista, sobre els Consells Comarcals d'Esport. El senyor Terradellas té la paraula.

El Sr. TERRADELLAS: Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats, el Ple del Parlament de Catalunya, del dia 27 de maig d'enguany, va aprovar una Moció subsegüent a una interpellació que havia presentat el Diputat que els parla, en nom del Grup Socialista, sobre la política esportiva del Consell Executiu de la Generalitat.

El tercer punt d'aquesta Moció diu el següent: «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a presentar-li, abans d'un mes, un informe sobre la situació jurídica i de funcionament dels diferents Consells Comarcals d'Esport. Aquesta interpellació surt publicada en el Butlletí núm 163, del 28 de novembre.

Si la resposta que ens hauria donat el Consell Executiu per donar compliment a aquesta Moció hagués estat satisfactòria, per la nostra part, segurament —ja que l'havíem presentat, tot i que hi havia el retard de sis mesos quan demanava un mes—, segurament, l'hauríem retirat. No obstant això, l'explicació que ens dóna el Consell Executiu, contràriament als criteris exposats pel Diputat que els parla a l'hora de fer la Moció, ens semblava del tot incorrecta o del tot insuficient. És en aquest sentit, per tant, i amb ganes d'abreujar la interpellació, el debat, que, senyores i senyors Diputats, presento la següent interpellació, que diu: «Quins són els criteris del Consell Executiu respecte als Consells Comarcals d'Esport?»

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Per a la resposta en nom del Consell Executiu, té la paraula l'Honorable senyor Conseller Adjunt a la Presidència.

El Sr. CONSELLER ADJUNT A LA PRESIDÈNCIA: Molt Honorable senyor President, Il·lustres senyores i senyors membres d'aquesta Cambra, el tema que ens planteja l'Il·lustre Diputat interpellant —tot i que és un tema, diguem-ne, de no grata sentència, però que té la seva importància— té sobretot la seva complicació, perquè es tracta d'uns organismes que no han estat creats per l'Administració pública, sinó d'aquests que responen a una realitat social del nostre poble, que han nascut —en certa manera—, no diré per generació espontània, però, realment, amb una gran espontaneïtat, i, aleshores, el poder públic ha donat camí perquè s'encarreressin i s'arribés, finalment, a donar-los una personalitat jurídica.

I estem, encara, en aquest curs d'aquesta evolució d'un organisme creat per la mateixa realitat i que, de mica en mica, va assumint una realitat jurídica i, en certa manera, autonòmica.

De manera que jo voldria, perquè es comprenguéss bé aquesta evolució —que, ni cal dir-ho, el Consell Executiu veu amb la més gran satisfacció i vol donar-hi tot el camí que sigui necessari—, fer una mica d'història quant a l'aparició d'aquest embrió de Consells per derivar després ja a uns Consells Comarcals més formals.

Cal saber que en data del 10 de desembre de 1979 se signa el Conveni entre el Departament

unciat per part de la Presidència que hi hauria un torn d'explicacions de vot.

El Sr. PRESIDENT: Sí, és cert. El senyor Lucchetti té tota la raó, i... (*Rialles.*) Perdó, el senyor Maties Vives té tota la raó —és que estava pensant que el senyor Lucchetti havia de fer la interpellació. El senyor Maties Vives té tota la raó. Per tant, hi ha d'haver l'explicació de vot. Per a explicació de vot, el senyor Fornas, en nom del Grup d'Esquerra Republicana.

El Sr. FORNAS: Molt breument, senyor President, senyores i senyors Diputats. En el debat corresponent a la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el sector industrial de la llet a Catalunya vàrem definir clarament la posició d'Esquerra Republicana. Vàrem expressar que pel procediment de moció no donàriem el nostre suport perquè aquesta Cambra es pronunciés en un procés verbal sobre l'existència de greus irregularitats en les accions empreses pel Govern envers Rània. Però també vàrem dir que el Parlament, en aquests casos, pot utilitzar els recursos i les facultats reglamentàries de què disposa perquè faci les investigacions que calguin. No és que siguem partidaris que es prodiguin les comissions d'aquesta mena, més aviat som partidaris que si hi ha irregularitats flagrants es denunciïn per via judicial, però, en aquest cas concret, no ens hem oposat a la constitució d'aquesta Comissió investigadora, i hem votat favorablement que es constitueixi.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? El senyor Maties Vives, en nom del Grup del Partit Socialista Unificat.

El Sr. VIVES: De l'escó mateix, senyor President, per dir que si el nostre Grup parlamentari ha demanat explícitament el torn d'explicació de vot és perquè observem o hem observat, en la intervenció inicial de presentació de la proposta de creació de la Comissió d'Investigació, unes línies que, en qualsevol cas, no compartiríem en la seva totalitat. La nostra voluntat, en votar «sí» a la creació d'aquesta Comissió d'Investigació, que ve lligada al fet que en el debat de la interpellació i posterior moció hi van haver acusacions concretes, amb dades, amb xifres, amb un cert rigor —per dir-ho amb una paraula habitual en la Cambra—, i, enfront d'això, una trista volada de coloms pel Conseller, i explicacions doctrinals sobre el sector lleter a Catalunya. I atès que, en el debat de la Moció, va dir, en boca d'un altre honorable senyor Conseller de la Generalitat que, en aquest cas, el fi justificava els mitjans, que hi havia avals en procés d'execució, i es va parlar que aquests avals importaven la quantitat total de 350 milions de pessetes, que havien servit per acomiadar cent quaranta-set treballadors i que hi havia, en aquest cas, cinc mil ramaders amb dificultats, com a conseqüència de tot això, nosaltres, que ja vam plantejar —i no va ser acceptada, segurament, amb bon criteri per la Mesa— la proposta de creació de la Comissió d'Investigació en les esmenes a la Moció, l'hem votada afirmativament, i la vam subscriure al seu dia, no tant perquè vulguem escoltar estrictament tots els sectors afectats —cosa que desitjarem fer—; volem crear aquesta Comissió d'Investigació, fonamentalment, per esclarir qui té raó o qui tenia raó en aquell debat: si el Grup interpellant, que feia les acusacions, o el Consell Executiu de la Generalitat, que es defensava, que, en definitiva, deia que t

concrets del Departament de Treball: repoblació forestal, recuperació dels jaciments arqueològics, enquestes, entre altres, etcètera. Així, els treballadors van a aquestes oficines, omplen un imprès i se'n van. Esperen la resposta del Departament de Treball, a veure si han estat o no seleccionats.

Els socialistes volem manifestar clarament el nostre desacord amb aquestes oficines. Nosaltres entenem que comporten, formalment, una duplictat d'estructures i una duplictat de funcions. Aquesta funció, l'ha estat realitzant, fins ara, l'Institut Nacional d'Ocupació; l'han realitzada també els ajuntaments, i ens sembla que aquesta duplictat no és bona. Ja no només perquè desdiu del principi constitucional de coordinació i d'eficàcia, sinó, justament, perquè és una duplictat que encaixa molt, però, a part que encareix molt, és obvi que desvia, certament, l'atenció de l'aturat que, si bé té grans problemes per la seva condició d'aturat, ara en té un de més, i és que es pregunta ja on cal anar, perquè hi ha una proliferació d'estaments, una proliferació de centres, d'estructures, que fan referència a la mateixa qüestió.

Per tant, diguem, d'entrada, nosaltres manifestem aquest desacord bàsic, i en la mateixa línia volem deixar constància aquí d'una qüestió: els socialistes hem estat d'acord —els Socialistes de Catalunya—, sempre, amb el traspàs de l'Institut Nacional d'Ocupació a Catalunya, i hem votat aquí aquesta resolució, i, avui, nosaltres ens refermem a sol·licitar aquest traspàs de l'Institut Nacional d'Ocupació a Catalunya. Ara bé, certament, mentre aquest traspàs no es produeixi, nosaltres entenem que no es pot anar en una direcció de duplictat, sinó que s'ha d'anar en una direcció de convenis, en una direcció de coordinació, en una direcció de cooperació.

Per tant, dit això, jo crec que valdria la pena entrar ja en una altra qüestió: qui és qui dona aquest assessorament a la classe treballadora? És a dir, qui és el personal que està en aquestes oficines, que dona, diguem, informació als treballadors?

D'entrada, ens trobem que el Consell Executiu posa, al davant de cadascuna d'aquestes quaranta oficines, uns responsables polítics, responsables polítics que, en el cent per cent dels casos, són militants de Convergència o d'Unió; responsables polítics que, per fer aquesta tasca, i si no ho tinc mal entès, no cobren, és a dir, estan allà gratuïtament fent una tasca de suport, de vigilància política, de responsable polític, diguem-ne, al davant d'aquesta oficina.

Nosaltres, certament, pensem que, quan el senyor Conseller de Governació, en el debat sobre la funció pública, ens deia fa ben poc —o ens posava com a exemple—, com a paradigma de pulcritud administrativa, el Conseller de Treball, quan ens deia que mantenia quatre funcionaris de carrera com a caps de serveis; bé, nosaltres entenem que en aquesta ocasió hi ha una clara contradicció, quan el mateix Conseller exemple, o model, no té cap mena de problema per fer, d'una sola «tacada», quaranta —ni més ni menys que quaranta— nomenaments polítics, quaranta nomenaments polítics; naturalment, amb cap altra condició per fer aquests nomenaments que ser militants d'un determinat partit; no cal ni ser funcionari, ni es demana cap requisit especial, excepte aquest únic requisit de tenir el carnet d'un o altre partit dels que formen el Consell Executiu.

d'informació i d'assessorament a la població treballadora? »

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: En nom del Consell Executiu, té la paraula per a la resposta l'Honorable senyor Conseller de Treball.

El Sr. CONSELLER DE TREBALL (Joan Rigol): Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats. En tot cas, el que és plenament transparent és que si en comptes d'analitzar —que té la seva obligació com a Diputat i tot això—, a més a més, ens ajudés al transpàs de l'INEM, s'hauria pogut estalviar moltes de les qüestions que aquí s'han dit, perquè no les hauria hagut d'inventar un servidor, perquè ens ho haurien transpassat. I, evidentment, quan a Catalunya fan les coses sense competències, la crítica és absolutament, és absolutament procedent, en tant que li pot faltar un rigor, però sàpiga que el rigor, en tot cas, és que no ens donen els mitjans per afrontar l'atur. Aleshores, dues coses: o ho fem bé, donant-nos els transpassos o, si no, no pugin aquí per dir que no fem res contra l'atur. Perquè: o ens donen els mitjans per poder-ho fer bé, o, si no ens donen això, que no es digui que no fem res contra l'atur, nosaltres. Aquesta, per mi, és una cosa que li voldria emmarcar el que després li intentaré explicar amb més deteniment.

Primer punt: vostè se'n recorda, senyor Guitart, que fa tres anys —i en aquesta legislatura— un servidor va proposar —i, d'això, ja fa molt de temps, i les coses s'han d'emmarcar en la seva seqüència històrica per no perdre la memòria—, va proposar en un moment determinat a les centrals sindicals i a la patronal d'aquest país una determinada iniciativa que consistia, fonamentalment, a apel·lar a les forces autòctones del país, de la pròpia societat catalana —sense esperar que ens vinguessin coses de fora—, des d'aquí, a fi i efecte que la lluita contra l'atur fos una mobilització de la societat civil d'aquest país. I, probablement, vostè es recordarà que des d'aquí es deia: «escolti, això és fer pagar la crisi un altre cop als treballadors», amb aquella cotització del mig punt per cent. I aquí pujava gent i deia: «això és posar impostos a les empreses catalanes, de cap manera.» Vostès se'n recorden, d'això. I jo, constantment, deia: «escolti'm, si nosaltres no mobilitzem la pròpia societat, nosaltres anirem coixos». I vaig demanar una entesa i vaig demanar un pacte i vàrem fracassar. Primer punt.

Segon punt: veient que per aquí no hi havia possibilitat d'entesa ni de sortida... Això sí: es va firmar l'ANE i tothom d'acord, i l'ANE rebaixava molts punts i l'ANE prometia 200.000 llocs de treball —se'n recorden d'això, vostès? en prometien 200.000, de llocs de treball— i vostès saben que es va firmar l'ANE i aquí va fracassar. Segon punt: vostès saben —o, probablement, poden saber— que jo em vaig adreçar —després de l'experiència de l'ocupació comunitària a Catalunya, una experiència valorada positivament per totes les forces socials, polítiques i municipals del país d'aquí —a diferència probablement d'altres zones que estan més en qüestió—; després d'haver buscat 1.300 milions a Madrid en el Govern de la UCD; després d'haver-ne

és una tasca funcional que, ni tan sols, a través d'un contracte laboral podem suplantar. Jo no demano per a aquesta gent ni un horari fix; jo demano per a aquesta gent —i després parlarem de les accions que sobre aquesta gent se'ls ha estat fent, i entrarem a fons en aquesta matèria—, no els demano ni un horari fix, no els demano ni una ubicació lògica, ni tenen una regularitat de pagament, perquè la subvenció els ha estat donada, sinó que el que pretenc és que puguin rebre —i ara li agrairia que prengués atenció en aquest punt, perquè és fonamental— els parats de cara a què?

I, ara, permetin-me una informació de què, probablement, no sé si vostè disposarà. Vostès saben que al llarg d'aquest estiu s'ha fet una enquesta —en col·laboració, l'INEM, la Generalitat i uns quants ajuntaments— per determinar on i de quina manera estava situat l'atur a Catalunya, des del punt de vista sociològic, i es va convenir que tota l'anàlisi qualitativa de la fenomenologia de l'atur a Catalunya serien unes dades que passarien a la Generalitat i que això beneficiaria l'INEM en tant que actualitzaria els seus fitxers. I vàrem convenir que de l'actualització d'aquests fitxers amb paràmetres reals de la situació de l'atur, aquesta gent, la Generalitat ocuparia en els diversos programes per als quals en aquest mateix Parlament es va donar, de diners, per poder endegar.

Bé, jo li haig de dir que tot i la voluntat positiva dels funcionaris de l'Administració perifèrica de l'INEM de col·laborar amb nosaltres, en aquest moment, no tenen possibilitat d'entregar-nos aquestes llistes. Saben per a què ha servit aquesta gent de la subvenció que hem anat posant pertot arreu? Ocuparem la gent en funció d'aquests informes que hàgim tingut, perquè no ens passen aquestes llistes. No ens les passen.

Senyor Guitart, estem fent, evidentment, una cosa improvisada. Jo penso que la causa d'intentar actuar sobre aquest col·lectiu no justifica els mitjans, evidentment; justifica la comprensió, probablement. Li demano que la tingui, perquè el que volem és pactar-ho, això, amb els ajuntaments, pactar-ho amb els sindicats, com hi ha la comissió de seguiment en aquest sentit, perquè creiem que des de Catalunya només ho podem fer així. Jo li demano que amb aquest possibilisme amb el qual volem arribar de debò a totes les institucions polítiques i amb l'INEM, i amb l'INEM —hi estem col·laborant—, doncs, sobretot, quan nosaltres fem un pas endavant per poder tenir una arma per poder pactar en aquest sentit, de debò, jo demanaria la comprensió de vostè i, sobretot, l'esforç i l'ajuda que estem rebent de les centrals sindicals, en aquest sentit.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Guitart té la paraula per al torn de rèplica.

El Sr. GUITART: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, vagi per endavant cap al Conseller de Treball tota la nostra comprensió, però, a la vegada també, vagi per endavant tota la nostra exigència que la Llei es compleixi i que mai es pugui interpretar que «comprensió» vol dir «exempció de complir la Llei». Hi ha unes Lleis.

Jo, de veritat que l

que ha de fer un servidor, i d'això no s'escapa ni vostè ni jo, perquè l'atur, probablement, és el problema de la contradicció més grossa que té la nostra societat d'avui. I sortir aquí a dir «vostès han fracassat i ara n'hi ha d'haver uns altres», que facin el que han promès i veuran si se'n surten.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

**Moció subsegüent a la interpellació
al Consell Executiu sobre la política educativa
en la formació professional**

**Moció subsegüent a la interpellació
al Consell Executiu sobre la formació professional**

El Sr. PRESIDENT: El punt següent de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política educativa en la formació professional, que presenta el Grup parlamentari del PSUC, o, millor dit, reglamentàriament, ha de ser la senyora Teresa-Eulàlia Calzada la interpellant. I, tot seguit, hi ha també una Moció subsegüent a una interpellació al Consell Executiu sobre la formació professional, presentada pel Diputat Josep Maria Corral, del Grup Mixt. Estenent, com hem fet altres vegades, a aquestes Mocions el que indica l'article 130 del Reglament per a les proposicions no de llei i tenint en compte les facultats del President per a ordenar els debats, acumulem, als efectes de les intervencions dels Grups, tant pel que fa referència als Grups esmenants com als no esmenants, les dues interpellacions.

La senyora Teresa-Eulàlia Calzada té la paraula per a la defensa de la seva Moció.

La Sra. CALZADA: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, la Moció que presentem avui és una resposta i una continuació lògica de la interpellació que vàrem presentar en la sessió plenària anterior. La resposta del Conseller d'Ensenyament no ens va ser satisfactòria. Se'ns pot dir que, una vegada més, el Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya no està d'acord amb les respostes del Govern, però si aquesta insatisfacció hagués estat un element subjectiu, se'ns podria acusar de crítics; però, a més a més, durant aquest període de l'última sessió plenària, l'opinió pública ha pogut conèixer altres i moltes deficiències d'aquest sector de l'ensenyament. Només els recordaria el que va sortir als mitjans de comunicació sobre el frau que van tenir milers d'adolescents de Catalunya sobre unes actuacions —que no sé com qualificar-les— d'algunes de les empreses i dels gremis dels quals també la Conselleria d'Ensenyament havia valorat molt positivament l'experiència, però, com a mínim, es pot dir que la seva actuació va ser ineficaç o, si més no, de manca de control, de manca de criteris, de manca d'actuació pel que fa a aquesta experiència interessant sobre convenis gremis-Generalitat, però que la inhibició de la Conselleria d'Ensenyament ha portat que avui ens trobem amb més de dos mil adolescents amb un problema seriós d'engany, de frau per a la seva formació inicial.

A la nostra valoració crítica d'aquesta interpellació que va contestar el senyor Conseller, possiblement vàrem ser massa condescendents. Cal potser explicar amb un cert escepticisme el que fa que quatre anys de no-actuació del Govern de la Ge-

Convergència i Unió. La senyora Ferrer té la paraula en nom del Grup de Convergència i Unió.

La Sra. FERRER I MALLOL: Senyor President, senyores i senyors Diputats, la nostra esmena modifica els punts 1, 2, 3 i 5 dels sis de què consta la Moció, presentada pel Grup parlamentari del PSUC, subsegüent a la interpellació sobre la política educativa en la Formació Professional.

En el punt 1 de la Moció, l'esmena consisteix a demanar que el Departament d'Ensenyament envii al Parlament de Catalunya no el Pla d'Unificació de l'Ensenyament Mitjà, sinó el document que va elaborar sobre una alternativa a l'ensenyament secundari. La raó d'aquesta modificació ja la va exposar l'Honorable senyor Conseller d'Ensenyament en la resposta a la interpellació de la Il·lustre Diputada senyora Calzada. L'ordenació general del sistema educatiu és competència de l'Estat, no nostra. El que ha fet el Departament d'Ensenyament és presentar una alternativa a la proposta de reforma dels ensenyaments mitjans feta per l'anterior Govern central, i és aquesta alternativa elaborada per les Direccions Generals, amb la col·laboració del Consell d'Ensenyament, que la Conselleria pot enviar al Parlament de Catalunya tal com demana el punt 1 de la Moció.

Estem, doncs, d'acord amb aquest punt 1, com ho estem sempre que es tracta de donar informació al Parlament, i demanem, només, unes precisions lèxiques.

En el punt 2, proposem la següent redacció: «Que el Departament d'Ensenyament estableixi els criteris de nomenament de personal, els càrrecs de coordinació de Formació Professional. En tots els casos s'assegurarà la transferència, publicitat i s'establiran com a mèrits preferents els acadèmics i professionals.» Aquesta redacció representa algunes supressions del text de la Moció. La supressió de la consulta prèvia a la junta de directors dels criteris de nomenament de personal als càrrecs de coordinació, és deguda al fet que aquests no són els únics a consultar. Nosaltres considerem que els primers a consultar són, precisament, els actuals coordinadors i, després, tots els estaments afectats. Aquest és el procediment que segueix sempre el Departament d'Ensenyament quan ha d'establir una normativa: la consulta amb tots els afectats.

D'altra banda, he de fer notar que, si bé es va aprovar el 21 de juny del 1980, la Llei de Creació del Cos Especial d'Inspectors Tècnics de Formació Professional, ara hi ha en tràmit a Les Corts un projecte de llei de modificació de la Llei aprovada i que, de fet, en aquests moments hi ha només coordinadors i no inspectors. Per això proposem la supressió de la paraula «inspecció» i deixem la de «coordinació». Els criteris de nomenament de coordinadors seran, doncs, provisionals, i tindran validesa només mentre no es facin les oposicions o concursos d'oposició previstos en la Llei 31 del 1980, abans esmentada.

Pel que fa a l'últim paràgraf del punt 2 de la Moció, he de dir que les comissions de servei es donen de manera restrictiva, perquè la plaça que deixa un professor s'ha de cobrir amb un altre professor. A més, hi ha d'haver la petició de l'interessat i el de la institució que el necessita i l'informe de la institució a la qual pertany. No hi ha, per tant, una normativa especial. D'altra banda, pot ser que el lloc no exigeixi la dedicació exclusiva. Totes aquestes són les ra

per una espècie de nova concepció en què els sectors tecnològics i els psicològics s'entrecreuen i es necessita forçosament prioritzar un tipus de formació que sigui adequada a aquest nou marc en què ha de viure la societat.

Sigui, doncs, per endavant dit que ens sembla molt bé que s'hagin presentat aquestes dues mocions, i passaria a analitzar-les de tota manera per fer un posicionament concret.

Pel que fa a la moció presentada pel Partit Socialista Unificat, haig de dir que, a més a més, em complau pràcticament totalment, per bé que hi hagi algunes petites modificacions. Una de les modificacions és precisament a la que ha alludit —i, per tant, ens acolliríem a l'esmena presentada pel Grup de Convergència i Unió—, referida al fet que no s'ha de demanar un pla, sinó que, en tot cas, s'ha de demanar el document que ha estat elaborat, perquè no podem demanar que es presenti una cosa que no podem fer. D'altra banda, hi ha una petita esmena, de caràcter molt poc important, però obvi, que és el fet que se citi, en el punt cinquè, l'any 1984 com a any del pressupost que es demana.

Pel que fa a la resta, acceptem el sentit, però acceptem també els suggeriments d'esmena presentades pel Grup de Convergència i Unió, és a dir que votariem sense modificació els mateixos punts, i votariem, aproximadament, si és que no hi ha una transacció, els altres.

Aleshores, pel que fa a l'altra moció, la moció del Partit dels Comunistes de Catalunya, voldria fer esment que, si bé entenc molt bé l'esperit, en canvi, no m'agrada ni la redacció, ni, moltes vegades, una certa extrapolació de coses, perquè el senyor Corral mateix ha dit que un dels motius eren els rumors que corrien i, és clar, de rumors no se'n poden fer qüestions, perquè, de rumors, n'hi ha de tot tipus; fonamentar una cosa sobre rumors seria realment terrible. D'altra banda, anant punt per punt, a nosaltres no ens consta que s'hagin incomplert els acords a què fa referència el primer punt. No ens consta d'una manera fefaent, ni ens consta com a rumor.

Quant al segon punt, ens sembla molt lògic que es vulgui saber què passa amb els quaranta-tres expedients, però és que tota persona una mica versada en Administració sap que quan s'obre un expedient hi ha tota una feina, tot un procés de caràcter administratiu que té una sèrie de punts precisos i una sèrie de moments, diguem-ne, administrativament concrets, per decidir cada cosa. I, al final de tot, fins i tot si hi ha algun dubte, hi ha un possible contenciós-administratiu que ens pot portar a dalt de tot. Per tant, no ens sembla que sigui precisament el Parlament qui s'hi hagi de posar mentre no s'hagin resolt aquests expedients administratius.

Quant a les irregularitats que esmenta en el punt 3, ja he dit abans que, en bona part, aquestes coses són rumors, però, d'altra banda, voldria dir que ens consta que hi ha inspeccions i que jo mateix, com a títol d'exemple, podria citar almenys dues institucions d'ensenyament que han deixat de percebre molts milions de pessetes perquè, precisament per una labor inspectora, s'ha vist que no havien complert les condicions. És a dir que, per tant, aquesta vigilància del procés ja s'està fent.

D'altra banda, i en aix

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El quart punt ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara a votació el cinquè punt, que és com en el text primitiu, excepte que allà on deia: «els pressupostos d'aquest any», ha de dir: «els pressupostos del 1984».

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquest punt, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El cinquè punt ha estat aprovat per 89 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions.

I passem, finalment, a votació el sisè punt de la Moció, que es passa a votació tal com estava en el text presentat.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El sisè punt de la Moció ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

I passem ara a votació el text de la Moció que presenta el senyor Corral i Belorado. El senyor Corral ens ha indicat que presenta a votació el text amb les esmenes que indicaré, i, a més a més, en la seva versió catalana.

El primer punt és com en el text primitiu, però amb la supressió de les sigles d'uns sindicats, de manera que quedaria: «i els acords firmats entre el Departament d'Ensenyament i els sindicats el dia 28 d'octubre del 1983».

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquest text, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El primer punt de la Moció ha estat rebutjat per 39 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votació el segon punt de la Moció, que seria com en el text primitiu, afegint-hi, al final: «I també sobre la política educativa en la formació professional»; és a dir, «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu que informi abans del 15 de febrer del 84 la Comissió de Política Cultural sobre la situació dels expedients i també sobre la política educativa en la formació professional». *(El senyor Luna demana per parlar.)* Senyor Luna?

El Sr. LUNA: Señor Presidente, nuestro Grupo agradecería que se pudiera votar separadamente la parte que está impresa en el *Boletín* de la última parte añadida recogiendo nuestra enmienda, si esto es posible.

AVÍS ALS SUBSCRIPTORS

Es fa avinent als subscriptors de les publicacions oficials del Parlament de Catalunya que, per acord de la Mesa del Parlament del 21 de desembre de 1983, els preus que regiran per a l'any 1984 seran els següents:

— Subscripció anual al <i>Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya</i>	3.500	Pessetes
— Subscripció anual al <i>Diari de Sessions del Parlament de Catalunya</i>	3.500	Pessetes
— Subscripció conjunta al <i>Butlletí</i> i al <i>Diari</i>	6.700	Pessetes
— Preu de venda del número solt	80	Pessetes

Així mateix, recordem que es consideraran anul·lades les subscripcions que no s'hauran renovat abans de començar el pròxim període parlamentari (febrer del 1984).

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

- 1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
- 2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.
- 3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
- 4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

carrer num.

telèfon població

districte postal

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

desitja subscriure's a

☐ { DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA i al
BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

(subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions impreses adjuntes, a partir del diade..... de.....

fins al 31 de desembre de 198

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198 envia

per núm. la quantitat de pessetes
(gir / taló al portador)

....., dede 198

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, Palau del Parlament,
Parc de la Ciutadella, Barcelona-3